C++ Tutorial for C Programmers

Chavalit Srisathapornphat

Summarized from Eric Brasier's Tutorial Page at http://www.4p8.com/eric.brasseur/cppcen.html

วัตถุประสงค์

- แนะนำ C++ สำหรับ C Programmers
 - ใช้ไวยากรณ์/คำสั่ง C++ ใน C code ของคุณได้
 - อ่าน C++ code ได้เข้า ใจ (บ้าง)
- ไม่ใช่ tutorial สำหรับ OOP (Object-Oriented Programming)
- http://codepad.org
 - ใช้เว็บไซต์นี้เพื่อทดสอบโปรแกรม หากไม่มีคอมไพเลอร์

A new way to include libraries

- ไม่ ใช้การระบุนามสกุล .h แล้ว
 - การ include แบบเดิมยัง ใช้ได้อยู่ แต่จะมี warning จากคอมไพเลอร์
 - Standard C libraries จะขึ้นต้นชื่อ ด้วย c
 - ต้องมีบรรทัด using namespace std; ที่ต้นไฟล์
 - save file เป็น .cpp
 - (ใน linux ให้ compile ด้วย g++)

```
#include <iostream>
// This is a key C++ library
#include <cmath>
// The standard C library math.h
using namespace std;
int main ()
   double a;
   a = 1.2;
   a = \sin (a);
   cout << a << endl;</pre>
   return 0;
}
```

Another short program example

```
#include <cstdio>
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
   printf("Hello C++\n");
   cout << "New way to print out\n";</pre>
   cout << "Another way to print a newline character" << endl;</pre>
}
```

// for one-line remarks

- ใช้เครื่องหมาย // เป็นการเริ่มต้น comment ได้
 - ไม่มีปิด
 - ปิด comment อัตโนมัติที่ท้าย บรรทัด

```
#include <iostream>
// The iostream library is often used.
using namespace std;
// Using the standard library namespace.
int main ()
// The program's main routine.
   double a:
   // Declaration of variable a.
   a = 456.47;
   a = a + a * 21.5 / 100;
   // A calculation.
   cout << a << endl;</pre>
   // Display the content of a.
   return 0; // Program end.
```

Console input and output streams

- input จาก standard input
 - ใช้ cin >>
- output ไปยัง standard input
 - ใช้ cout <<

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
                   // a is an integer variable
   int a;
   char s [100];
   // s points to a string of max 99 characters
   cout << "This is a sample program." << endl;</pre>
   cout << endl; // Just a line feed (end of line)</pre>
   cout << "Type your age : ";</pre>
   cin >> a;
   cout << "Type your name: ";</pre>
   cin >> s;
   cout << endl;</pre>
   cout << "Hello " << s << " you're " << a
        << " years old." << endl;</pre>
   cout << endl << "Bye!" << endl;</pre>
   return 0;
}
```

I/O Formatting - 1

- #include <iostream> --> cin, cout, cerr, clog
- #include <iomanip> --> formatted I/O e.g. setw, setprecision
- #include <fstream> --> file processing
- cin >> variable; -- รับอินพุตจาก stdin ไว้ในตัวแปร
- cout << expression; -- น้ำค่าของ expression ส่งออก stdout
 - cout << static_cast<void*>(string1) << endl;
 - พิมพ์ address ของ char string1[]

I/O Formatting - 2

- cout << setw(10) << left << setfill('*') << "ten" << "four" << "five" << endl;
 - setw กำหนดความกว้างของพื้นที่แสดงผล (default แสดงชิดขวา) ไม่คงอยู่
 - left แสดงผลชิดซ้ายในพื้นที่ที่เตรียมไว้
 - setfill กำหนดตัวอักษรที่ fill เติมในช่องว่างที่เหลือ (default เป็น space)
 - endl ขึ้นบรรทัดใหม่
- cout << hex << number << endl;
 - setbase(10) - 8, 10, 16 หรือ oct, dec, hex และจะคงอยู่จนกว่าจะเปลี่ยน
- cout << setprecision(3) << a << endl;
- cout << showpoint << setprecision(3) << setw(10) << a << endl;
 - setprecision() กำหนดจำนวนตำแหน่งทศนิยม คงอยู่
 - showpoint แสดง 0 ทางขวาสุดหลังจุดทศนิยม คงอยู่

Variables can be declared anywhere inside the code

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main ()
   double a;
   cout << "Hello, this is a test program." << endl;</pre>
   cout << "Type parameter a: ";</pre>
   cin >> a;
   a = (a + 1) / 2;
   double c;
   c = a * 5 + 1;
   cout << "c contains : " << c << endl;</pre>
   int i, j;
   i = 0;
   j = i + 1;
   cout << "j contains : " << j << endl;</pre>
   return 0;
```

ใช้ทำให้ code ดูสะอาดขึ้น

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main ()
   double a;
   cout << "Type a number: ";</pre>
   cin >> a;
      int a = 1;
      a = a * 10 + 4;
      cout << "Local number: " << a << endl;</pre>
   cout << "You typed: " << a << endl;</pre>
   return 0;
```

A variable can be initialized by a calculation involving other variables

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main ()
   double a = 12 * 3.25;
   double b = a + 1.112;
   cout << "a contains: " << a << endl;</pre>
   cout << "b contains: " << b << endl;</pre>
   a = a * 2 + b;
   double c = a + b * a;
   cout << "c contains: " << c << endl;</pre>
   return 0;
```

Declare a variable to be local to a loop

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main ()
   int i;
                                 // Simple declaration of i
   i = 487;
   for (int i = 0; i < 4; i++) // Local declaration of i
                                // This outputs 0, 1, 2 and 3
      cout << i << endl;</pre>
   cout << i << endl;</pre>
                                // This outputs 487
   return 0;
```

Global variable accessed inside the scope of local variable with the same name

```
#include <iostream>
using namespace std;
double a = 128;
int main ()
  double a = 256;
  cout << "Global a: " << ::a << endl;</pre>
  return 0;
```

Reference (1)

```
using namespace std;
#include <iostream>
int main ()
  double a = 3.1415927;
  b = 89;
  cout << "a contains: " << a << endl;</pre>
  // Displays 89.
  return 0;
```

Reference (2)

- Reference จะไม่สามารถถูกเปลี่ยน ค่าได้
 - กำหนดให้ reference อ้างถึง
 ตัวแปรใดๆ ได้เพียงครั้งแรก ครั้ง
 เดียว จะเปลี่ยนอีกไม่ได้
- Reference มัก ใช้ ในการส่งค่าตัว แปรผ่านฟังก์ชัน (call by reference)

```
using namespace std;
#include <iostream>
void change (double &r, double s)
   r = 100;
   s = 200;
}
int main ()
   double k, m;
   k = 3;
   m = 4;
   change (k, m);
   cout \ll k \ll ", " \ll m \ll endl;
   // Displays 100, 4
   return 0;
```

Variables in other namespaces

- namespace ใช้กำหนดขอบเขตของ code ให้เป็นกลุ่มเดียวกัน
- อ้างอิงตัวแปรที่กำหนดไว้ใน namespace อื่นได้
 - ใช้เครื่องหมาย ::

```
#include <iostream>
#include <cmath>
using namespace std;
namespace first
   int a;
   int b;
namespace second
   double a;
   double b;
int main () {
   first::a = 2;
   first::b = 5;
   second::a = 6.453;
   second::b = 4.1e4;
   cout << first::a + second::a << endl;</pre>
   cout << first::b + second::b << endl;</pre>
   return 0;
```

Inline functions

- กรณี function ง่าย ๆ สั้น ๆ แค่คำนวณแล้ว return ค่า ไม่ได้ มี for loop ยุ่งยาก การใช้ inline function ทำ ให้ทำงานเร็วขึ้น
 - ข้อเสีย คือ ได้ executable file ใหญ่ขึ้น

```
#include <iostream>
#include <cmath>
using namespace std;
inline double hypothenuse (double a, double b)
   return sqrt (a * a + b * b);
int main ()
   double k = 6, m = 9;
   // Next two lines produce exactly
   // the same code:
   cout << hypothenuse (k, m) << endl;</pre>
   cout << sqrt (k * k + m * m) << endl;
   return 0;
```

Exceptions*

- ใช้ try เพื่อดักจับข้อผิดพลาดที่อาจ เกิดขึ้นขณะรันโปรแกรม ด้วยคำสั่ง throw
- แล้ว catch เป็นการระบุให้รันคำสั่ง หลังจากเกิดการ throw ขึ้น

```
using namespace std;
#include <iostream>
#include <cmath>
int main () {
   int a, b;
   cout << "Type a number: ";</pre>
   cin >> a;
   cout << endl;
   try {
      if (a > 100) throw 100;
      if (a < 10) throw 10;
      throw a / 3;
   catch (int result) {
      cout << "Result is: " << result << endl;</pre>
      b = result + 1;
   cout << "b contains: " << b << endl;
   cout << endl;
   // another example of exception use:
   char zero []
                    = "zero";
   char pair []
                    = "pair";
   char notprime [] = "not prime";
   char prime []
                    = "prime";
   try {
      if (a == 0) throw zero;
      if ((a / 2) * 2 == a) throw pair;
      for (int i = 3; i <= sqrt (a); i++) {
         if ((a / i) * i == a) throw notprime;
      throw prime;
   catch (char *conclusion)
      cout << "The number you typed is "<< conclusion << endl;</pre>
   cout << endl;
   return 0;
```

Default parameters

• กำหนดค่าเริ่มต้นให้กับ parameters ได้ กรณีที่ caller ไม่ได้ส่งค่ามาให้ ก็จะได้รับค่านี้

```
using namespace std;
#include <iostream>
double test (double a, double b = 7)
{
   return a - b;
}
int main ()
{
   cout << test (14, 5) << endl;</pre>
   // Displays 14 - 5
   cout << test (14) << endl;
   // Displays 14 - 7
   return 0;
}
```

Function overload

- ฟังก์ชันมีชื่อเหมือนกันได้
 - ถ้า list ของ parameters แตกต่าง กัน
 - มัก ใช้ ในกรณีที่ต้องการสร้าง functions ให้ทำงานอย่างเดียว กันกับ type ของ parameters ที่ ต่างชนิดกัน

```
using namespace std;
#include <iostream>
double test (double a, double b)
   return a + b;
int test (int a, int b)
   return a - b;
int main ()
   double m = 7, n = 4;
   int k = 5, p = 3;
   cout << test(m, n) << " , "</pre>
       << test(k, p) << endl;
   return 0;
```

Define symbolic operators for new data types

- Operator overload
 - กำหนดให้ operators พื้น ฐานที่มีอยู่ ทำหน้าที่ที่ ต้องการกับชนิดของข้อมูล ใหม่

```
#include <iostream>
using namespace std;
typedef struct myvector {
  double x;
  double y;
} Vector;
Vector operator * (double a, Vector b) {
  Vector r;
  r.x = a * b.x;
  r.y = a * b.y;
   return r;
int main () {
  Vector k, m; // No need to type "struct vector"
  k.x = 2; // To be able to write
  k.y = -1; // k = Vector(2, -1)
                // see chapter 19.
  m = 3.1415927 * k; // Magic!
  cout << "(" << m.x << ", " << m.y << ")" << endl;</pre>
   return 0;
```

Operator overload - 1

- Operator overload
 - Define symbolic operators for new data types
 - กำหนดให้ operators พื้น ฐานที่มีอยู่ ทำหน้าที่ที่ ต้องการกับชนิดของข้อมูล ใหม่

```
#include <iostream>
using namespace std;
typedef struct myvector {
   double x;
   double y;
} Vector;
Vector operator * (double a, Vector b) {
  Vector r;
  r.x = a * b.x;
  r.y = a * b.y;
  return r;
int main () {
  Vector k, m; // No need to type "struct vector"
  k.x = 2; // To be able to write
  k.y = -1; // k = Vector(2, -1)
                // see chapter 19.
  m = 3.1415927 * k; // Magic!
  cout << "(" << m.x << ", " << m.y << ")" << endl;</pre>
   return 0;
```

Operator overload - 2

- Operator overload
 - << output stream operator ก็สามารถถูก overload ได้
 - เพื่อส่ง output ออกในรูป แบบที่ต้องการ

```
#include <iostream>
using namespace std;
typedef struct myvector
   double x;
   double y;
} Vector;
ostream& operator << (ostream& o, Vector a)</pre>
   o << "(" << a.x << ", " << a.y << ")";
   return o;
int main () {
   Vector a;
   a.x = 35;
   a.y = 23;
   cout << a << endl;</pre>
                           // Displays (35, 23)
   return 0;
   23
```

Template functions - 1

- เขียน function ที่เป็น template (ต้นแบบ) ไว้ โดยไม่ต้องกำหนด type ของ parameters (และ return value)
- C++ จะสร้าง (เติมเต็ม) function ที่สมบูรณ์ให้เอง
 - จากตัวอย่าง C++ จะสร้าง
 - int minimum(int a, int b)
 - double minimum
 (double a, double b)
- หากมี operators ใดที่ต้อง ใช้งานกับ type/class ของเราเอง เราจะต้อง overload ไว้ให้ครบถ้วน

```
#include <iostream>
using namespace std;
template <class ttype> ttype minimum (ttype a, ttype b) {
   ttype r;
   r = a;
   if (b < a) r = b;
   return r;
int main () {
   int i1, i2, i3;
   i1 = 34;
   i2 = 6:
   i3 = minimum (i1, i2);
   cout << "Most little: " << i3 << endl;</pre>
   double d1, d2, d3;
   d1 = 7.9;
   d2 = 32.1:
   d3 = minimum (d1, d2);
   cout << "Most little: " << d3 << endl;</pre>
   cout << "Most little: " << minimum (d3, 3.5) << endl;</pre>
   return 0;
```

Template functions - 2

- จำนวนของชนิดข้อมูลใน template มีได้มากกว่าหนึ่ง
- และไม่จำเป็นต้องเป็น template ทุกตัว
 - ชนิดข้อมูลพื้นฐานก็ยังคงใช้ ได้

```
#include <iostream>
using namespace std;
template <class type1, class type2>
type1 minimum (type1 a, type2 b) {
   type1 r, b converted;
   r = a;
   b converted = (type1) b;
   if (b converted < a) r = b converted;</pre>
   return r;
int main () {
   int i;
   double d;
   i = 45;
   d = 7.41;
   cout << "Most little: " << minimum (i, d) << endl;</pre>
   cout << "Most little: " << minimum (d, i) << endl;</pre>
   cout << "Most little: " << minimum ('A', i) << endl;</pre>
   return 0;
```

new/delete - malloc/free

- new/delete
 - ใช้แทน malloc และ free ได้
- new[], delete[]
 - ทำงานกับ array

```
#include <iostream>
                       #include <cstring>
                                            using namespace std;
int main () {
   double *d;
   d = new double:
   *d = 45.3:
                cout << "Type a number: ";</pre>
   cin >> *d;
   *d = *d + 5;
   cout << "Result: " << *d << endl;</pre>
   delete d:
   d = new double[15];
   d[0] = 4456;
   d[1] = d[0] + 567;
   cout << "Content of d[1]: " << d[1] << endl;</pre>
   delete [] d;
   int n = 30;
   d = new double[n];
   for (int i = 0; i < n; i++)
      d[i] = i;
   delete [] d;
   char *s:
   s = new char[100];
   strcpy (s, "Hello!");
   cout << s << endl;
   delete [] s;
   return 0;
```

Add methods to class/struct

- เราสามารถสร้าง function เพื่อให้ ทำงานกับข้อมูล ใน struct ได้ เรียก ว่า method
- เรียกใช้ได้โดยอ้างถึง ชื่อตัวแปร ของ struct ดังกล่าว ตามด้วย .
 ตามด้วยชื่อ method()
- ในการโปรแกรมแบบ OOP
 - เรียก a ว่า instance คือ เป็น object ที่สร้างจากต้นแบบ ใน class vector
 - class คือ struct ที่ซ่อน data
 เอาไว้ภายใน

```
#include <iostream>
using namespace std;
typedef struct myrect {
   double x;
   double v;
   double surface () {
      double s:
      s = x * y;
      if (s < 0) s = -s;
      return s;
} Rectangle;
int main () {
   Rectangle a;
   a.x = 3;
   a.y = 4;
   cout << "The surface of a: " << a.surface() << endl;</pre>
   return 0;
```

Class with public data

- data ของ class จะถูกอ้างถึงได้ จากโปรแกรมที่อยู่นอก class ก็ ต่อเมื่อประกาศภาย ใต้ public:
 - โดยทั่วไป ไม่ควรใช้ public data

```
#include <iostream>
using namespace std;
class rectangle {
public:
   double x:
   double y;
   double surface () {
      double s:
      s = x * y;
      if (s < 0) s = -s;
      return s;
};
int main () {
   rectangle a;
   a.x = 3;
   a.y = 4;
   cout << "The surface of a: " << a.surface() << endl;</pre>
   return 0:
```

Constructor/Destructor-1

```
#include <iostream>
using namespace std;
class myvector
   public:
      double x:
                      double y;
      myvector()
                  // same name as class
         x=0;
                      v=0;
      }
      myvector(double a, double b)
                      v=b;
         x=a;
};
int main()
   myvector k;
```

- Constructor เป็น method
 พิเศษที่จะถูกเรียกเมื่อเริ่มสร้าง
 object
 - มีชื่อเดียวกับ class
- Destructor ถูกเรียกเมื่อ object ถูกทำลาย
 - มีชื่อเดียวกับ class นำหน้า
 ด้วย ~

Constructor/Destructor-2

```
#include <iostream>
using namespace std;
                                                       ไม่จำเป็น
class myvector
   public:
                     double y;
      double x:
      myvector(double a=0, double b=0)
         x=a:
                      v=b;
};
int main()
                     // myvector() is called
   myvector k;
   cout << "vector k: " << k.x << ", " << k.y << endl << endl;
   myvector m(45,2); // myvector(double,double) is called
   cout << "vector m: " << m.x << ", " << m.y << endl << endl;</pre>
   k=myvector(23,2); // myvector created, copied to k, then erased
   cout << "vector k: " << k.x << ", " << k.y << endl << endl;
   return 0;
```

- ไม่ควร overload constructor หาก ไม่จำเป็น
- ให้ใช้ default parameters แทน
- destructor ปกติไม่จำเป็นต้องมี
 - ต้องมี ในกรณีที่มีการ new หรือ malloc เมื่อมีการสร้าง object

Constructor/Destructor-3

```
#include <iostream>
#include <cstring>
using namespace std;
class person
public:
   char *name;
                 int age;
   person(const char *n = "no name", int a=0)
      name=new char[100];
      strcpy (name, n);
      age=a;
      cout << "Instance initialized, "</pre>
           << "100 bytes allocated" << endl;
   };
                         // The destructor
   ~person()
      delete name;
                         // instead of free!
                         // delete [] name would be more
                         // academic but it is not vital
                         // here since the array contains
                         // no C++ sub-objects that need
                         // to be deleted.
      cout << "Instance going to be deleted, "</pre>
           << "100 bytes allocated" << endl;
```

```
int main()
   cout << "Hello!" << endl << endl;</pre>
   person a;
   cout << a.name << ", age " << a.age << endl << endl;</pre>
   person b("John");
   cout << b.name << ", age " << b.age << endl << endl;</pre>
   b.aqe=21;
   cout << b.name << ", age " << b.age << endl << endl;</pre>
   person c ("Mickey",45);
   cout << c.name << ", age " << c.age << endl << endl;</pre>
   cout << "Bye!" << endl;</pre>
```